

## POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) **sp. z o.o. w G.**

przeciwko **Zakładom Rolnym (...) sp. z o.o. w S.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 30 lipca 2012 r., sygn. akt XGC 358/12

**postanawia: oddalić zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił wniosek strony powodowej o udzielenie zabezpieczenia roszczenia.

W uzasadnieniu niniejszego rozstrzygnięcia wskazał, że strona powodowa uprawdopodobniła swoje roszczenie o rozwiązanie pozwanej spółki i ustanowienie jej likwidatora, jednak nie wykazała należyte swojego interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia. W ocenie Sądu przedstawione przez powódkę twierdzenia, odnośnie możliwości ewentualnych działań pozwanej, które miałyby mieć miejsce w przyszłości, po powzięciu wiedzy odnośnie niniejszego powództwa, są na chwilę obecną twierdzeniami subiektywnymi, nie mającymi poparcia tak w dokumentacji jak i uzasadnieniu pozwu. Wskazał ponadto, że powódka nie wykazała, aby pozwana spółka, dokonywała działań dla niej niekorzystnych i zmierzała do roztrwonienia zgromadzonego przez lata majątku.

Postanowienie to zaskarżyła powódka zarzucając rozstrzygnięciu:

1. naruszenie art. 730<sup>1</sup> § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 243 k.p.c. przez brak udzielenia zabezpieczenia pomimo należytego uprawdopodobnienia interesu prawnego w uwzględnieniu przedmiotowego wniosku;
2. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu przez Sąd I instancji, że zaskarżenie uchwały w przedmiocie przeznaczenia zysku pozwanej spółki na kapitał zakładowy w drodze powództwa na podstawie art. 249 § 1 k.s.h. w zw.

z art. 250 k.s.h., umożliwiło powódce powzięcie korzystnego dla siebie rozwiązania, jak również, że ze strony zarządu, pozostałych wspólników i rady nadzorczej brak było działań niekorzystnych dla pozwanej spółki;

3. naruszenie przepisu art. 738 zd. 1 k.p.c. przez rozpoznanie wniosku o udzielenie zabezpieczenia bez uwzględnienia materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Wskazując na powyższe zarzuty wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie jej wniosku o udzielenie zabezpieczenia w całości oraz zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

### **Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:**

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, za trafną należało uznać ocenę Sądu Okręgowego, że wskazane przez stronę powodową we wniosku o udzielenie zabezpieczenia okoliczności, jakkolwiek uprawdopodobniały istnienie samego roszczenia, to jednak nie mogły stanowić podstawy do przyjęcia, że uprawdopodobniła ona również swój interes prawny w uwzględnieniu przedmiotowego wniosku. Sąd Apelacyjny podziela zaprezentowane przez Sąd Okręgowy rozważania prawne odnośnie występowania interesu prawnego w postępowaniu o zabezpieczenie roszczeń i kwestii jego uprawdopodobniania. Odnosząc się do podniesionych przez skarżącą zarzutów, w pierwszej kolejności wskazać należy, że brak jest podstaw do uznania, że Sąd I instancji dopuścił się pobieżnej analizy dokumentów dołączonych do wniosku o zabezpieczenie. Wręcz przeciwnie, z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika, że rozstrzygając przedmiotowy wniosek uwzględnił sytuację majątkową spółki, której dotyczy powództwo oraz dokładnie przeanalizował twierdzenia powódki, które w jej ocenie miały uprawdopodobniać istnienie po jej stronie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia roszczenia. Na tej podstawie Sąd I instancji uznał, że wskazywane przez nią okoliczności nie świadczą o podejmowaniu przez pozostałych wspólników pozwanej spółki (czy też członków jej zarządu), działań które miałyby narażać ją na szkodę, czy też świadczących o celowym uszczupleniu jej majątku. Sąd Apelacyjny, w oparciu analizę dokumentów złożonych przez stronę powodową, w pełni podziela wnioski wywiedzione w tym zakresie przez Sąd Okręgowy. Zarówno stan majątkowy pozwanej spółki jak i wyniki prowadzonej przez nią działalności gospodarczej za ostatnie lata, nie wskazują na zagrożenia dla jej dalszego funkcjonowania. Wprost przeciwnie realizuje ona poważne inwestycje, co w połączeniu z osiąganymi przez nią zyskami i stanem jej kapitału świadczy zarówno o jej dobrej kondycji majątkowej, jak i o szerokim zakresie prowadzonej przez nią działalności. We wniosku o udzielenie zabezpieczenia powódka nie podała w istocie żadnych konkretnych okoliczności, które potwierdzałyby zasadność odmiennych ocen, a ponadto jak słusznie podkreślił Sąd Okręgowy, również treść uzasadnienia pozwu nie wskazuje, by działania podejmowane przez pozostałych wspólników w jakikolwiek sposób prowadziły do działania na jej szkodę. Należy przy tym wskazać, że za takie działania nie można uznać przeznaczanie zysku spółki na kapitał zapasowy, a nie na wypłatę dywidendy, bowiem decyzja ta jest niewątpliwie korzystna dla spółki, a jej skutkiem jest jedynie brak przychodu z tego tytułu po stronie jej udziałowców.

Zgodzić należy się z Sądem Okręgowym również, iż przedstawione przez powódkę okoliczności odnoszące się do ewentualnych przyszłych działań pozostałych wspólników pozwanej spółki (czy też osób wchodzących w skład jej organów), nie mogą stanowić dostatecznej podstawy uprawdopodobniającej istnienie interesu prawnego w zabezpieczeniu roszczenia. Nie znajdują one oparcia w faktach, a jedynie wynikają z subiektywnego jej przekonania, wynikającego prawdopodobnie z istniejącego między nią, a pozostałymi wspólnikami konfliktu. Wskazać również należy, że w przypadku podejmowania przez organy spółki działań dla niej niekorzystnych, strona powodowa ma możliwość dochodzenia swych praw min. poprzez zaskarżanie podejmowanych uchwał. Skoro jak sama wskazała, sądy rozpoznające sprawy z jej powództwa o uchylenie uchwał Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki uznały, że brak było podstaw do ich uwzględnienia, to tym samym brak jest również podstaw do przyjęcia w niniejszym postępowaniu, by okoliczność podjęcia tych uchwał, miały uprawdopodobniać jej twierdzenia o podejmowanych przez jej wspólników działaniach mogących wywołać niekorzystne konsekwencje dla spółki.

Ponadto należy wskazać, że interesu prawnego, o którym mowa w powołanym wyżej przepisie, nie można rozpatrywać w oderwaniu od celu postępowania, w którym zabezpieczenie ma zostać udzielone. Wskazane zaś przez stronę powodową sposób zabezpieczenia, obejmujący żądanie obciążenia hipoteką przymusową nieruchomości stanowiących własność pozwanej spółki, z istoty swej nie może stanowić zabezpieczenia jej roszczeń objętych żądaniem pozwu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny, nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

(...)

(...)

(...)